

De contractonderhandelingen verliepen moeizaam.

Biutiful **PECHVOGEL**

REGIE: Alejandro GONZÁLEZ IÑÁRRITU.
MET: Javier BARDEM, Maricel ÁLVAREZ,
Hanaa BOUCHAIB, Guillermo ESTRELLA,
Eduard FERNÁNDEZ, Cheikh NDIAYE.
DUUR: 2u27

PPPP ☐

Kan hij het ook alleen? Dat was de hamvraag toen Alejandro González Iñárritu op het festival van Cannes *Biutiful* aan het wereldpubliek voorstelde. De hippe Mexicaan had zich laten opmerken met films als *Amores Perros*, *21 Grams* en *Babel*, indringende verhalen over mensen in pijnlijke situaties. Alleen had hij die scenario's telkens samen met Guillermo Arriaga op papier gezet, een man die z'n vak kent.

Na *Babel* kwam het echter tot hommeles in het huishouden, vooral omdat Arriaga vond dat hij te weinig krediet kreeg voor zijn bijdrage, en de vriendschap spatte uit elkaar.

Deze keer staat Iñárritu dus voor het eerst op eigen poten, of liever: hij ging aankloppen bij twee debuterende auteurs om hem een handje te helpen. Niet dat het zo veel heeft uitgemaakt, want *Biutiful* ligt volledig in de lijn van Iñárritu's voorgaande films. Het is met andere woorden cinema waar je niet goed van bent, maar die het ook niet meteen van zijn understatement moet hebben, ook al is de toon wat poëtischer dan in de vorige drie films.

Mij kan het eerlijk gezegd weinig schelen of een regisseur een moker dan wel een archeologenhamertje hanteert, als hij maar raak

mept. En dat doet *Biutiful*, een verhaal over dood, leven, illegale migranten, kindermishandeling, overspel, psychologische aandoeningen, sociale uitbuiting, scheidingen en voor de volledigheid ook kanker. Dat laatste is het droeve lot dat hoofdfiguur Uxbal te beurt valt, een kleine crimineel die in Barcelona voor zijn kinderen tracht te zorgen, maar dat niet zo eenvoudig vindt.

Wanneer zijn dokter hem het slechte nieuws vertelt, besluit hij in de tijd die hem nog rest orde op zaken te stellen in zijn chaotische bestaan. Tweeënhalve uur rondwaren in het trieste universum van deze film is geen sinecure, maar Iñárritu en hoofdacteur Javier Bardem maken het meer dan draaglijk. *Biutiful*? Verry much, miester. (RN)

— *Cinecitaat* —

“Fuck, fuck, fuck and fuck, fuck, fuck and bugger, bugger, bugger, buggerty, buggerty, fuck, fuck, arse, balls, balls, fuckity, shit, shit, willy, shit and fuck and... tits!”

De stotterende koning **Colin Firth** stottert niet als hij zich in *The King's Speech* geweldig kwaad maakt en vuile woorden roept tegen zijn spraakleeraar Geoffrey Rush. “Miljaardegodvernondejdju en... tetten!” Klinkt in het Engels beter, eerlijk gezegd.